

LBRIS

We know
books

The Wisdom Wheel

Copyright © 2022 Alberto Villoldo

Originally published in 2022 by Hay House Inc. US

Copyright © 2023 Editura For You

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin Editurii For You. Reproducerea integrală sau parțială, sub orice formă, a textului din această carte este posibilă numai cu acordul prealabil al Editurii For You.

Redactare: Ana-Maria Datcu

Tehnoredactare: Anca Șerbu

Design copertă: Răzvan Mera

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

VILLOLDO, ALBERTO

Roata Înțelepciunii: călătorie mitică în cele 4 direcții / dr. Alberto Villoldo;
trad. din lb. engleză de Liliana Burghină. – București: For You, 2024

ISBN 978-606-639-699-8

I. Burghină, Liliana (trad.)

2

Dr. Alberto Villoldo

ROATA ÎNȚELEPCIUNII

Călătorie mitică în Cele 4 Direcții

Traducere din limba engleză
de Liliana Burghină

Editura  For You

CUPRINS

Introducere	7
Partea I / Înțelegerea	
Capitolul 1 În slujba unui aspect superior	21
Capitolul 2 Constituția noastră energetică	36
Capitolul 3 Revendicarea femininului divin	52
Capitolul 4 Puterea transformatoare a Roții Înțelepciunii	64
Partea a II-a / Transformarea	
Capitolul 5 Înțelepciunea șarpelui (Sudul)	81
Capitolul 6 Înțelepciunea jaguarului (Vestul)	118
Capitolul 7 Înțelepciunea păsării colibri (Nordul)	145
Capitolul 8 Înțelepciunea vulturului (Estul)	182
Postfață	207
Anexă / Invocația: lucrul în spațiul sacru	213
Mulțumiri	219
Despre autor	221

1
ÎN SLUJBA
UNUI ASPECT SUPERIOR

Râul Kali Gandaki, Nepal.

Praf.

Praf peste tot.

Praf în ochi, în urechi, în gură; lipit de dinți.

De ce călătoriile sacre presupun întotdeauna drumeții pe un tărâm al nimănui, în zone aride, în pustietăți de praf măturate de vânt, precum cea pe care am întâlnit-o eu la poalele munților Himalaya?

Destinația noastră era Lo Manthang, un sat micuț, tot ceea ce mai rămăsese din vechiul regat Lo, în Mustang, în nordul Nepalului, la granița cu Tibetul și China. Este o regiune protejată, accesibilă doar cu permisiune specială din partea guvernului, din cauza relației precare și complexe dintre Nepal și China.

Ca să ajungi în sat, trebuie să mergi pe jos sau călare timp de 12 zile prin trecătorile din Himalaya. Guru Rinpoche a urmat același traseu în secolul al VIII-lea, când a mers pe jos din India până în Tibet, învingând demoni și vrăjitori în călătoria sa de

aducere a budismului în ținutul de graniță. În anii care au urmat călătoriei sale, o rută comercială principală între Tibet și India a fost stabilită de-a lungul malurilor fluviului Kali Gandaki. Aveam să călcăm pe urmele lui Rinpoche și să medităm în templele și peșterile sale.

În timp ce gâtul meu protesta cu o nouă rundă de tuse, mi-am amintit de motivul pentru care venisem: să învăț, să slujesc și să mă conectez cu alți oameni despre care știam că sunt dedicați aceluiași obiective aici, în Nepal.

Îmi amintesc că, în urmă cu câțiva ani, eram în deșertul Nevada, cu diavoli de praf care se roteau în apropiere, și mă gândeam că spiritualitatea este văzută prea des ca o hrană reconfortantă. Oamenii vor să se simtă mai bine, să fie fericiți. Vor ca viața să fie mai puțin grea. Vor ca medicina sacră să fie plăcută, dar ea poate fi provocatoare în modalități la care nu ne așteptăm. Suntem puși la încercare, ni se arată cele mai întunecate frici și cele mai îngrozitoare judecăți de sine. Trebuie să ne vindecăm, să-i iertăm pe cei care ne-au rănit și să practicăm recunoștința chiar și atunci când nu înțelegem de ce lecțiile trebuie să fie atât de dificile.

Doar atunci învățăm să găsim frumusețea oriunde privim. Abia atunci vedem frumusețea din deșert, viața pe care nu am remarcat-o pentru că nu a apărut în formele în care ne așteptam, făcându-ne să ne concentrăm asupra nisipului aparent nesfârșit.

La naiba cu praful. Eram deschis la ceea ce puteam să descopăr în această călătorie.



Predam medicina energetică șamanică de mulți ani când eu și Marcela, soția mea, am acceptat invitația de a călători la granița dintre Nepal și Tibet, într-un pelerinaj în Himalaya. Joan Halifax, o veche cunoștință, conducea

o echipă de medici în misiunea de a aduce medicina occidentală și tibetană în satele îndepărtate de pe malul râului Kali Gandaki. Joan se făcuse remarcată ca antropologă care studiasse spiritismul cubanez și scrisese numeroase cărți despre șamanism. Înainte să devină profesoară în tradiția budistă, am predat ocazional la aceleași conferințe și retreaturi și am împărtășit istorisiri și pahare de vin. Aceasta avea să fie ultima ei călătorie în ținutul Mustang, în Regatul Lo din Nepal. M-am bucurat să aflu că ne va însoți și prietenul meu Stephan, care fusese medicul lui Joan de-a lungul anilor și fondase Omega Institute din nordul statului New York. Echipa a fost completată de câțiva medici occidentali și doi *amchi*, medici tibetani, plus o duzină de ghizi și călăreți nepalezi pe care i-am angajat să ne ajute cu tabăra.

Marcela, care este șamaniță, aștepta cu nerăbdare să viziteze situri budiste antice de-a lungul Drumului Mătasii și să comunice cu energiile de acolo. Explorasem harta Vieții de Apoi cu șamanii din Anzi și Amazon și eram nerăbdători să aflăm despre învățăturile înțelepților din Himalaya. În plus, am dorit să cunosc legăturile dintre tradiții îndepărtate geografic, care au avut probabil origine comună cândva.

În domeniul arheologiei moleculare există tot mai multe dovezi în sprijinul ideii că tradițiile șamanice din cele două Americi își au originea în Asia. Practicanții acesteia au depistat mutații în ADN-ul mitocondrial care indică faptul că omenirea a plecat cu zeci de mii de ani în urmă din Africa. Oare ce tehnologii sacre s-au pierdut pe măsură ce ne-am despărțit și ne-am răspândit pe tot Globul? Întrebarea m-a frământat dintotdeauna. Probabil că toate tradițiile șamanice au o rădăcină comună, în

același mod în care omenirea are o Eva mitocondrială comună, stră-stră-străbunica noastră din Africa. Eram convins că rădăcina se află în experiențele împărtășite din tărâmurile invizibile.

Tibetanii și șamanii din Americi sunt cartografi desăvârșiți ai lumii invizibile, care au transpus călătoria dincolo de moarte în detalii extraordinare. Am fost interesat să compar hărțile ca să observ unde își au terenul comun, unde coincid țărâmurile lor. Și m-a interesat în mod deosebit un maestru cu daruri speciale, cunoscut sub numele de Guru Rinpoche. Urma să îi vizităm templele și peșterile de meditație, locuri puternice în care înțelepciunea este transmisă peste timp și adusă înapoi în tărâmul cotidian al celor 5 simțuri.

Oamenii întreprind adesea pelerinaje în regiunea Himalaya ca să-și descopere sensul vieții și să trăiască vindecarea profundă. Asemenea călătorii necesită disponibilitatea de a renunța la busola personală și de a naviga după o hartă nouă. Am pornit în această călătorie pe tărâmurile vechilor budiști și șamani întrucât știam că mă vor smeri terenul accidentat și învățăturile avansate. Aici, eram în măsură să redescopăr măiestria care apare când renunțăm la nevoia noastră de a o dobândi.

Verificarea hărților

După evenimentele globale din 2020, suntem mai conștienți ca niciodată de interdependența noastră unii față de ceilalți. Mulți dintre noi care nu au pus niciodată sub semnul întrebării ipotezele cu care am fost crescuți – să fim independenți, să ne ridicăm singuri prin forțele noastre, să ajungem la realizări cu orice preț – o fac acum.

În timp ce unii se simt confortabil cu reconsiderarea obiceiurilor cu care au crescut, alții ezită să le pună la îndoială. Însă toți suntem capabili să dezvoltăm înțelegerea profundă de sine și a călătoriei noastre dacă explorăm căile înțelepciunii pe care nu le-am cunoscut niciodată.

Când lucrezi cu hărți sau aplicații de navigație, îți dai seama că traseele sunt aceleași, chiar dacă reperele înfățișate diferă de cele de pe hartă. De-a lungul istoriei, oamenii au petrecut mult timp contrazicându-se despre învățăturile sacre, despre reperele religiilor – eforturi care puteau fi consumate pentru a crea o lume mai bună pentru toți dacă eram încurajați să parcurgem căile către pacea interioară oferite de acestea.

Este posibil ca ideile din această carte să te dezorienteze. Probabil te vor face să te întrebi cine ești și ce știi. Dezorientarea este un lucru bun. Când trebuie să verifici din nou hărțile folosite pentru orientarea în viață, descoperi o gamă nouă de posibilități.

Istoria uitată

Istoria este scrisă de cuceritori, dar începem să aflăm mai multe despre elementele pierdute ale tradițiilor înțelepte ale celor cuceriți. Aceasta ne determină să punem la îndoială presupuneri considerate de la sine înțelese timp de mulți ani.

Probabil ai citit la școală despre curajul europenilor care au „îmblânzit“ ținuturile „sălbatic“ de la granița americană și i-au convertit pe „sălbatici“ la creștinism ca să-i „salveze“ de credințele și practicile lor „păcătoase“. Este important să explorăm aceste ipoteze învechite care au distorsionat modul în care mulți dintre noi percep trecutul și tradițiile înțelepciunii indigene.

Numeroase culturi tradiționale ale nativilor americani se bazau pe anumite principii: a onora natura, a sluji lumea invizibilă, a fi administratori ai pământului și a practica diplomația cu vecinii. Oamenii discutau unii cu alții în jurul focului. Unii călătoreau multe mii de kilometri ca să viziteze marile orașe, făcând comerț și împărtășind tehnologii și înțelepciune. Conflictele erau mai ușor de evitat când oamenii se adunau la piață ca să discute despre diferențe și își aminteau că fiecare avea de contribuit cu ceva de valoare.

Odată cu sosirea europenilor în Americi, au apărut tradiții patriarhale distincte, necunoscute populațiilor indigene. Europeanii au justificat exploatarea naturii, lăcomia și acumularea de bogăție în mâinile câtorva persoane în detrimentul celor mulți. Dominația și subjugarea popoarelor indigene nu erau doar idei acceptabile. Se spunea că erau poruncite de Dumnezeu, în special în America de Nord, unde exterminarea indienilor americani a fost practică pe scară largă până la sfârșitul anilor 1800. În Anzi, maștrii șamani au fost persecutați, iar învățăturile lor transmise de generații păreau condamnate să dispară pentru totdeauna. Orașele au fost distruse. Textele sacre au fost arse.

Șamanismul s-a ascuns, dar, asemenea flăcării care apare brusc în clipa în care aprinzi un chibrit, este prezent în totalitatea sa când te conectezi cu această tradiție străveche pentru evoluția lumii. În timp ce fragmente de scrieri timpurii lasă lacune în cunoștințele noastre despre înțelepții antici, incașii – constructorii orașelor din nori precum Machu Picchu – aveau și ei o tradiție orală și au menținut aprinsă flacăra șamanismului, chiar dacă slab. Ei au folosit puterea acelei lumini și înțelepciunea sa pentru

crearea celui mai mare imperiu cunoscut din lumea occidentală până în prezent. Pe parcurs, au adăugat amprenta lor digitală unică tradițiilor șamanice înainte ca acestea să se stingă și să pară pierdute pentru totdeauna. În realitate, învățăturile sacre așteptau doar o briză ușoară pentru ca flăcările lor să se ridice din nou și să încălzească mâinile și inima căutătorului.

În tinerețe, am făcut prima mea călătorie în Anzii peruani ca să mă întâlnesc cu șamanii și să învăț despre medicina lor. Astfel, am aflat că ideile mele despre sănătate erau foarte diferite de ale lor. Am presupus că metodele mele erau superioare. Preluasem în interior ceea ce credea poporul meu: căile noastre înțelepte erau adevărul, *unicul* mod de a înțelege relația noastră cu corpul și cu Spiritul. Credeam că bolile există și sunt reale. Cancerul, bolile de inimă și Alzheimer păreau cu siguranță teribil de reale. Consideram că sănătatea și longevitatea sunt produsul geneticii și că ADN-ul îți conduce destinul. Credeam că trebuie să tratezi boala cu medicamente.

Mulțumită mentorilor mei, am renunțat la aceste noțiuni în timp. Am descoperit că nu există bolile, ci doar oameni bolnavi. Că ADN-ul îți determină doar un mic procent din starea de sănătate, iar procentul extins este determinat de calitatea relației tale cu Pământul și cu Spiritul (inclusiv dieta și stilul de viață), relație pe care popoarele andine o numesc *ayni*. Am învățat că, atunci când creezi condițiile pentru sănătate, boala dispare adesea de la sine, fără a fi nevoie de medicamente. Am învățat multe alte lecții, pe care le voi împărtăși în această carte.

Atras de șamanism, eram nerăbdător să găsesc izvorul unde apele înțelepciunii șamanice atemporale se revărsau din adâncurile Pământului. Sau, ca să folosesc o